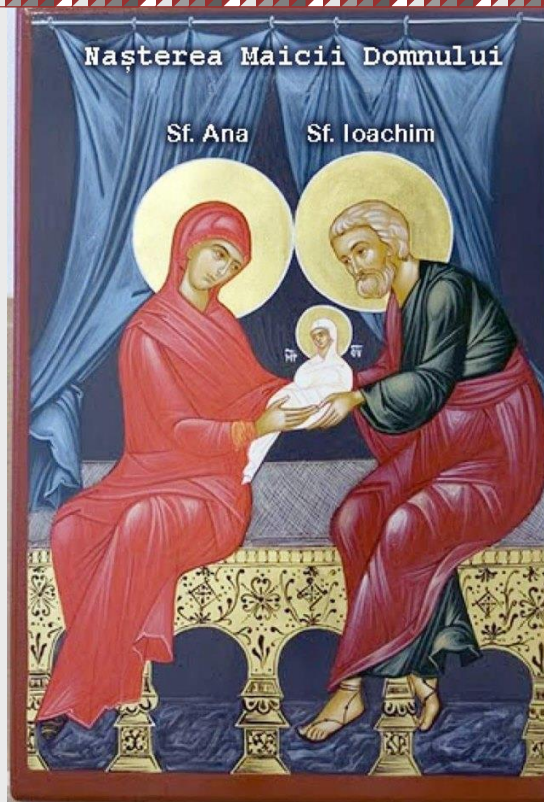

Buletin Ortodox 83

Misiunea Sfânta Maria si Sfinții Martiri Brâncoveni
544 Bridgeport Rd E, Kitchener, ON, N2K 1N7
website :www.sfmariakitchener.com
facebook: [Misiunea Sfânta Maria si Sfinții Martiri Brâncoveni](https://www.facebook.com/Misiunea-Sfanta-Maria-si-Sfintii-Martiri-Brancoveni)

Mândrie vs smerenie

Smerenia e virtutea definitorie a Maicii Domnului. Pe această virtute, asemenea unei pietre de căpătâi, se așează toate celelalte virtuți ale ei, laolaltă cu virtutea fecioriei, cea mai des invocată în cultul nostru ortodox. Spun părinții bisericești că sfințenia înseamnă un adânc de smerenie, iar smerenia înseamnă să te consideri pe tine însuși cel mai mare păcătos. Și e absolut adevărat și de folos ceea ce ei ne învață, mai ales dacă suntem stăpâniți de mândrie malefică și vrem să ne vindecăm. Mulți dintre noi nu înțelegem totuși cum se face că, pentru Biserică, mândria e cel mai mare păcat și nu omuciderea de exemplu, mai ales când mândria poate fi și o virtute, ca atunci când ești mândru de ceva sau de cineva. De aceea e bine să înțelegem de ce păcatul mândriei este cel mai mare păcat, iar răspunsul e simplu: pentru că este izvorul tuturor păcatelor. Sinonimul mândriei este trufia, dar mai aproape de înțelesul cuvântului este egoismul și, sigur, că poate îmbrăca variate forme de manifestare, de la cele mai benigne până la cele maligne mortale. De pe poziția de ființă mândră, egoistă sau trufașă, omul întotdeauna își centreează atenția doar pe sine, descalificându-și semenii, aceștia devenindu-i concurenți sau rivali. Și din dorința de eliminare a “concurrentului” cu scopul obținerii întâietății știm că se poate ajunge chiar și la crimă. Începând cu Cain și Abel, istoria omenirii e plină de fratriciduri și crime comise din motive trufașe. Opusul mândriei este smerenia. Și aici mulți dintre noi avem o problemă! Anume faptul că înțelegem smerenia ca pe o subestimare de sine, ca pe o înjosire în sensul renunțării la demnitatea personală. Ori smerenia nu e atât o depreciere a sinelui cât este, de fapt, o apreciere a aproapelui tău! Noi, oamenii, suntem chemați să-i considerăm valoroși pe semenii noștri până într-acolo încât eu, pentru mine, să contez cât contează și aproapele meu, chiar mai puțin sau deloc. Smerenia nu este atât despre a spune despre tine cât ești de rău sau de prost, bun sau deștept fiind, ci smerenia este despre a ne prețui semenii așa cum Dumnezeu îi(ne) prețuiește. Să ne imaginăm ce fel de societate am avea dacă toți am gândi că mai important e celălalt decât propria-mi persoană?! *p.didel*

Ne...smerenia pustnicului

Un pustnic văzu odată într-o pădure un șoim zburând spre cuibul său cu o bucată de carne în plisc. Ajuns la cuibul său, sfâșie carnea în multe bucățele și începu să hrănească un pui de cioară rănit. Pustnicul, minunându-se că un șoim îngrijea un pui de cioară, se gândi: "Dumnezeu mi-a dat un semn. El nu uită nici măcar un pui de cioară rănit, a făcut, iată, ca acel șoim înspăimântător să hrănească o pasăre rănită și lipsită de ocrotire, pe care altfel ar fi mâncat-o. Înțeleg de aici cum

Dumnezeu dă tuturor ființelor cele de care au trebuință; și noi ne preocupăm într-atât de noi înșine...De acum încolo voi înceta să mai am grijă de mine! Dumnezeu m-a făcut să pricep ce am de făcut. Nu am să-mi mai caut de mâncare! Dumnezeu nu lasă în părăsire pe niciuna dintre creaturile sale: nu mă va abandona nici pe mine." Zis și făcut: se așeză acolo în pădure și nu se mai clinti din loc: se ruga și iar se ruga; nu făcea nimic altceva. Rămase astfel timp de trei zile și trei nopți, fără a bea vreun strop de apă sau să ia vreo îmbucătură de mâncare, tot așteptând să-l vină ajutor de undeva. După aceste zile, pustnicul era atât de slăbit, încât nu mai era în stare nici să ridice mâna. Cum era așa lipit de putere, adormi. Și iată că în vis i se arată un înger care privindu-l cu tristețe îi spuse: „Este adevărat că semnul era pentru tine. Dar tu trebuia să înveți a urma pilda șoimului, nu pe cea a ciorii!

A-ȚI PURTA CRUCEA

Crucii Tale
ne închinăm,
Stăpâne,
și sfântă
Învierea Ta
o laudăm
și o slăvim.

A purta crucea nu înseamnă să rabzi, să rezști, să scrâșnești din dinți și să suporti durerile cu stoicism. **A purta crucea înseamnă a da sens vieții atunci când viața ți se pare de nesuportat.** Dacă ești bolnav, să pricepi că boala este o urmare a răului din tine sau din jurul tău și să înțelegi că vindecarea vine, în primul rând, recuperând dragostea lui Dumnezeu și oferindu-o apoi celor din jurul tău. **A purta crucea înseamnă să iubești într-un mediu ostil, să iubești atunci când ești urât, să oferi lumină atunci când ești ținut în intuneric.** Hristos a oferit dragoste într-un mediu ostil. Ostilitatea l-a rastignit pe Domnul Hristos, dar dragostea Lui a biruit. Purtarea Crucii nu e duranță la

rău, verificare a limitelor de suportabilitate! Deseori "plesnim" sufletește și spunem:

- Nu mai pot! Nu mai rezist! Ori rezistența vine atunci când mă înarmez cu Crucea lui Hristos, adică fac infuzie cu dragostea lui Hristos în sângele meu și în carnea mea. De aceea, prin Sfânta Împărtășanie primim chiar Trupul și Sângele lui Hristos ca să ne hrănim cu dragoste dumnezeiască pe care s-o împărtășim tuturor. Omul a fost creat pentru nemurire. Cum omul a ales moartea, crucea a devenit unica posibilitate de recuperare a nemurii. *p.didel*

CEL MAI NEFERICIT OM

Intrăm în curtea Schitului Sf. Andrei din Athos. Opierea nu era în program. Dar "fratele" Daniel voia să cerceteze magazinul cu obiecte de cult. După vreo 20 de minute, așteptându-l să cumpere suvenirurile sfințite, se apropie de mine călugărul care avea în grijă magazinul. Venea încet, se legăna de pe un picior pe altul, cu statura și aparența lui de Hodor din Game of Thrones. Aparența dispăre în clipa în care îi întâlnesc ochii: blânzi, precum azurul Egeei. "Cu ce vă ocupați voi?" mă întrebă bătrânul monah. "Suntem DJ-i de radio în România!" De sub barba albă, încălciță, răsare un zâmbet perfect senin, asemenea cerului de deasupra Muntelui Sfint, în ziua întâmplării. "Ce meserie minunată! Și ce faceți, puneți muzică?" "Punem muzică și spunem vorbe..." am fost în stare să îi răspund. Călugărul se sprijină pe piciorul drept, trage toată liniștea Athosului în piept și își începe povestea: "M-am născut în Paradis, pe o insulă mică, Spetses. Insula Magicianului, dacă ați citit Fowles... Eram săraci, dar fericiți. Noi, grecii, zdrențuroși, ne jucam cu copiii turiștilor bogăți. În joaca unor copii, n-ar trebui să existe diferențe. Azi, asta nu se mai întâmplă... Ne povestește cum a urmat școli superioare, s-a angajat la o companie multinațională de audit, una din Big Four și "în 1992, după Ceaușescu, șefii mei m-au trimis în România. Trebuia să fac auditul pentru privatizarea Sidex Galați..." Minute bune, părintele de la schit ne vorbește despre povestea lui de dragoste cu România. Dar, pe măsură ce înaintează în poveste, seninul din ochi se tulbură, nori grei acoperă cerul Athosului: "Aveam tot ce îmi doream. **O carieră de succes la Ernst & Young, îmi permiteam vacanțe cu elicopterul...dar nu aveam timp pentru ele. Stresul era atât de mare încât, în 1999, am căzut într-o gravă depresie, slăbisem, ajunseseam piele și os. Eram cel mai nefericit om cu viața cea mai fericită. Părintele Rafael Noica, român de-al vostru, fiul lui Constantin Noica, mi-a arătat atunci calea. Am ajuns aici, în Athos, și de atunci am totul, neavând nimic. Sunt trist pentru ce se întâmplă în lume, dar sunt fericit că mă pot ruga pentru Binele ei..." Nu știu cât timp trecuse. Câteva minute, câteva zeci sau câteva ore. În Athos, oricum, timpul are altă măsură, altă curgere, altă lege. Trăiam, între zidurile schitului vechi de peste 1000 de ani, Povestea pentru care, poate, ajunseseam prima oară pe Munte. L-am întrebat pe călugărul grec care e cel mai frumos cuvânt în limba greacă: "Nu există, în nicio limbă a Pământului, un cuvânt mai pur și mai frumos decât **AGAPI**. Agapi is not love. Agapi is more than love. **Agapi e iubirea fără niciun interes, e iubirea pe care o dai, fără să aștepti nimic la schimb. Agapi is unconditional true love. Make Agapi, not Love!**" Întocmai acestea i-au fost vorbele și nu vreau să i le traduc, a rostit asta fără să respire. La plecare, ascetul cu aparență de Hodor și esență de apostol ne-a oferit o îmbrățișare nesfârșită, puternică, simțeam ca-s un prunc nou-născut în brațele lui. Apoi, cu pumnul lui cât un buștean m-a lovit peste umăr: "Pass the good messages! Fraților, sunteți o voce mai mare decât vă închipuiți. Asta aveți voi de făcut: vorbiți despre Bine. Fiți, în lume, vocea Binelui!" "Piele de găină" ar fi prea puțin pentru a descrie emoția care mi-a inundat tot trupul la auzul și simțitul cuvintelor călugărului. Eram deja în prag, promisem binecuvântarea, dar am ținut să îl mai întreb ceva: "Părinte, cum sunteți cu sănătatea?" A izbucnit într-un râs zgomotos: "Ei, mă cam supără picioarele, dar astea nu-s probleme. Eu sunt deasupra bolii. Mintea și sufletul îmi conduc trupul. Nu renunț. Pentru că eu am renunțat o singură dată în toată viața mea..." "Când?" întreb eu. "**Când aveam cea mai fericită viață și eram cel mai nefericit om.**"**

Mihai Morar

PROGRAM

Duminică, 15 septembrie 2019, ora 11 am – Sfânta Liturghie (Duminica după Înălțarea Sfintei Cruci);

Duminică, 22 septembrie 2019, ora 11 am – Sfânta Liturghie (Pesuirea minunată);

Duminică, 29 septembrie 2019, ora 11 am - Sfânta Liturghie (Iubirea vrăjmașilor);

Duminică, 6 octombrie 2019, ora 11 am – Sfânta Liturghie (Învierea fiului văduvei din Nain);

Duminică, 13 octombrie 2019, ora 11 am – Sfânta Liturghie (Pilda semănătorului);

Luni, 14 octombrie 2019, ora 10 am – Sfânta Liturghie (Sfânta Cuvioasă Paraschiva);

Duminică, 20 octombrie, ora 11 am – Sfânta Liturghie Baptismală (Vindecarea demonizatului din ținutul Gherghesenilor);

Duminică, 20 octombrie, ora 1 pm – agapă festivă de Thanksgiving

